

KAMP OG SEIER

JULI 1977

INNHOLO:

LEDER:	Valget	side 1
ARTIKLER:	1. Åssen skal ungdommen drive valgkamp?	side 3
	2. På sommerleirene skal vi verve medlemmer til partiet	side 4
	3. Kampen mot arbeideraristokratiet	side 5
	4. Oppsummering av 8.marsarb.	side 6
	5. Oppsummering fra KF's årsmøte	side 8
DEBATT:	6. Hva skal vi med KOS?	side 10
	7. Om skrivestilen i KOS	side 13
	8. Red. anmerkninger	side 15
	9. Sosialisme i plattformen til KF?	side 16
	10. Svar til artikkelen om Entebbe-demonstrasjonen	side 17
<u>TILLEGG:</u>	fra DSAU:	
	Studiemateriale - om byråkratiet (Malenkov)	

LEDER

Kamerater,

Valgkampen er nå i gang for fullt, men mange steder har vi ikke kommet i gang med arbeidet ennå. Valgkampgruppene er ikke organisert, masseutdelinger av valgoppropet er ikke foretatt. Det betyr at mange har planer om å vente med valgkampen til august! Dette er ei farlig linje som betyr at vi overlater folk til de borgerlige partienes enerådende påvirkning i flere måneder. De betaler en masse valgfunksjonærer til å jobbe også i ferien. AUF skal ha "Røde Buss"-turneer over hele landet - også i vårt distrikt. De kommer til å oppsøke campingplasser, badestrender og andre steder hvor det er folk - med valgrevyer og masse valgflesk. Altså kamerater, valgkampen har begynt! Kast fra dere baggasjen og sett i gang NÅ! Gå i gang med de ressursene dere har - ikke vent til "den og den" kommer hjem fra ferie. Legg planer utfra de som er hjemme og trekk flere med etterhvert. Vent heller ikke til alle motsigelser på de politiske linjene er løst, gå i gang med arbeidet og løs motsigelsene underveis.

OPPSUMMER ERFARINGENE

Det er viktig å oppsummere erfaringene fra tidligere og lære av de gode og de dårlige tinga vi har gjort, både erfaringer fra tidligere valgkamper og erfaringer fra 1. mai - og 8. mars-arbeidet er viktige å trekke fram. Ikke "glem" tidligere erfaringer og begynn forfra igjen, men lær av erfaringene og gå framover. Husk også stadig å oppsummere erfaringene underveis slik at nye metoder som viser seg å være brå kan videreutvikles og spres og slik at motsigelser kan bli løst.

MASSEMobiliseringa er VIKTIGST!

Massemobiliseringa er den absolutt viktigste delen av valgkampen. Vi må gå på folk og diskutere tålmodig med dem til vi har overbevist dem om at RV er det eneste skikkelige alternativet. Ofte må vi oppsøke de samme mange ganger før vi har lyktes, men hver eneste ny vi får med oss er viktig - så gi ikke opp.

Det er også viktig å drive et skikkelig arbeid blant aktivistene - helst bør alle bli medlemmer i løpet av valgkampen. Valgkampgruppemøtene skal være grundig forberedte møter hvor både politikken og metodene for masse-mobilisering skal diskuteres, men vi skal ikke drive med endeløse diskusjoner i fronten på bekostning av massemobiliseringa. Vi må hele tida følge opp og diskutere motsigelser som dukker opp med de uavhengige aktivistene, men det behøver ikke nødvendigvis foregå på møter. Vi skal huske at prinsippet om at den som skal lære å svømme, må ut i vannet også gjelder for massearbeidet: den som skal bli en god kommunist, må kaste seg ut blant massene. Gå gjerne to og to (en org. og en uorg.) på husbesøk, på stands og på badestranda kan dere gjerne være flere. På den måten kan de politiske motsigelsene hele tida følges opp og mange som før ikke hadde mot til å stå fram som revolusjonær vil oppdage at det er fint å gå ut. Det er ikke vanlige folk, men arbeideraristokrater og borgere som hetser mot kommunistene. Dersom vi lar oss skremme av slik hets til å holde kjeft, vil sjølsagt vanlige folk lure på om det er noe i hetsen.

"RV er ingen front"

Mange har fremdeles motsigelser på at RVs plattform klart støtter AKP(m-l) og at RV ikke har noen sentral ledelse på lands- eller fylkesplan. Mange forstår ikke vitsen ved å danne RV-grupper i det hele tatt og mener partiet bør drive valgkampen aleine.

Kamerater, RV er ingen vanlig front slik som Kvinnefronten f.eks., men en valgfront - en allianse hvor partiet går inn som en del og uavhengige revolusjonære som den andre delen. Det ville være å kaste blått i øynene på folk om vi later som om partiet ikke er den ledende krafta i denne fronten - later som om begge sider i alliansen er likeverdige. Den andre sida består jo av en god del uorganiserte enkeltpersoner som støtter partiet og ønsker å stå sammen med partiet i valgkampen.

Rød Valgallianse er en front som støtter partiet - ikke som når det gjelder andre fronter at partiet støtter fronten. Det er helt riktig og nødvendig å slå fast overfor uavhengige revolusjonære at det er partiet som må være ledende i kampen fram mot den sosialistiske revolusjonen i Norge.

Vi har danna denne valgfronten fordi vi er imot all sekterisme og ønsker å få med oss flest mulig til å arbeide for ei revolusjonær linje. De revolusjonære massene utgjør også ei veldig kraft som det er viktig å mobilisere til aktiv innsats i valgkampen som i andre sammenhenger. Men sjøl om vi ikke bygger opp noen sentral RV-ledelse på lands- og fylkesplan så skal gruppene rundt omkring på lokalplanet velge en ledelse for gruppa og leve et sjølstendig liv, men det betyr ikke at partiet ikke skal være ledende også her. Det er nødvendig at partiet lokalt er ledende i valgkampgruppene - ikke ved direktiver - men ved demokratiske diskusjoner og ved at partimedlemmene går i spissen i massemobiliseringa.

Noen kamerater har reist spørsmål ved om ei valgkampgruppe kan vedta ting som går direkte mot AKPs linjer. Dersom ei gruppe gjør det, kan den ikke lenger ansees som ei RV-gruppe. RV er jo nettopp en allianse mellom partiet og uavhengige revolusjonære på et program på saker vi er enige om. Dersom det er saker som enkelte er uenige med oss i, må det ikke innvirke på plattformen og politikken til fronten. Enkeltpersoner kan sjølsagt være uenige med oss i en del saker, men valgkampgruppene skal ikke markere standpunkt som går imot frontens plattform eller AKP.

HVEM KAN BLI MED I VALGKAMPGRUPPENE?

Alle som vil arbeide for tilslutning til RV i valgkampen kan bli med. Vi stiller ikke krav til aktivistene at de skal være enige i alt som står i RVs plattform - mange har ikke nødvendigvis tatt stilling til alt, men dersom de vil underordne eventuelle uenigheter og vil bli med å arbeide for tilslutning til RV utfra enighet på enkelte av sakene, kan de bli med i valgkampgruppene. Slik vil det også være med de som stemmer på RV, mange vil ikke være enige med oss i alt, men de har gjennomskua de borgerlige "arbeiderpartiene" og vil ha et sosialistisk Norge.

TRE VIKTIGE MÅLSETTINGER MED VALGKAMPEN

Vi skal gjenta de tre viktige målsettingene med valgkampen som ble oppsummert i TF/juni:

1. Å avsløre DNAs kronargument om "A-regjering" og "B-regjering" og få slått fast at "A-regjering er lik B-regjering".
2. Å kapre stemmer fra SV, dvs. å overbevise mange progressive om at SV er et reaksjonært parti som ikke tjener arbeiderklassen og folket.
3. Å få flere stemmer enn "NKP", det betyr å slå klart fast for vanlige folk hvilket parti som er det egentlige kommunistpartiet og at "NKP" er et svart parti.

Ta fram TF-artikkelen på nytt og studer den grundig, kamerater.

Tilslutt: Valgkampen er viktig fordi vi her kan propagandere for den eneste vegen til sosialismen, for ei revolusjonær plattform og avsløre de borgerlige "arbeiderpartiene" og deres valgflask. Vi kan vise at det finnes et alternativ og en opposisjon til den borgerlige løftepolitikken og borger-skapets diktatur.

Skrevet på oppdrag fra DS/AU
Valgansvarlig

ARTIKLER

1. ASSEN SKAL UNGDOMMEN DRIVE VALGKAMP?

1. Valget er en kraftig offensiv fra borgerskapet - også overfor ungdommen. Vi skal proppes med at Norge er et demokrati og at det avgjørende spørsmålet for alle idag er om flosshattene skal være merka "A" eller "B". Denne situasjonen skal vi utnytte. Borgerskapet retter særlig kanonene mot førstegangsvelgerne. Stemmesankerne er dessuten ikke så opptatt av dem som ennå ikke har stemmerett. Det er en bra ting for oss.
2. Jeg mener at den første ideen vi må bekjempe er at RU skal være ved og vannbærere for partiet i valgkampen. RU skal ikke "hjelp oss" med valgkampen. RU skal sette partiets politikk ut i livet overfor ungdommen. RUs oppgave er å mobilisere ungdom. Derfor må RU sørge for at det blir danna egne RV-grupper for ungdom overalt der det er mulig. (Eneste unntak er der det ikke finnes noen partiavdeling. Der må ungdommen kjempe for å dra med eldre i RV-gruppene, innrette stands også på andre enn ungdom, og drive postkasseaksjoner.)
3. Vi må bekjempe feilaktige ideer som kommer fram hos RUere i valgkampen. Tendenser til ikke å ta valgkampen alvorlig skyldes ofte dårlig grep om strategi/taktikk, motsigelser på å drive revolusjonær valgkamp osv. Slike motsigelser må vi diskutere grundig med ungdommen.
4. Hva skal være forskjellen på den valgkampen partiet driver og den ungdommen driver?
I innholdet mener jeg ungdommen skal ta opp de samme fire hovedpunktene som alle andre RV-grupper. I tillegg må ungdommens RV-grupper ta opp ungdommens krav: mot arbeidsløshet, politivold, jenteundertrykking, for ungdomsklubb, motorsenter osv, osv. Dessuten må det avsløres hvordan de borgerlige arbeiderpartiene fungerer overfor ungdommen og deres krav, særlig i forbindelse med de aksjonene som er igang i distriktet (Motor, ungdomshus osv.) Avslør løftepolitikkerne! Bare egen kamp nytter!
I formen må valgkampen innrettes spesielt på ungdommen. Ungdommens RV-grupper må gå dit ungdommen er, enten det er i ungdomsklubber, på kafeer, festivaler, gatehjørner eller på skoler. De må bruke kulturen, ha plakataksjoner osv. De må kjempe for valgmøter på skoler og i ungdomsklubber, gjerne med "prøveavstemninger".
5. Det er partiets ansvar å sørge for at RU driver en frisk og fargerik valgkamp innretta på de store ungdomsmassene.

2. På sommerleirene skal vi verve til partiet.

I år er det ti år si den første leiren gikk av stabelen på Tromsøya. Den samlet folk fra hele landet og la grunnlaget den revolusjonære bevegelsen i Norge. Hver vår går vi ut for å mobilisere venner og sympatisører, til leirene, vi diskuterer politikk med dem, for å få dem med på leir. Men har vi noen skikkelige planer for disse folka.? ofte har vi ikke det. På den leiren vi deltok i fjor var det en leirdeltaker som kritiserte leirledelsen skarpt fordi de ikke propaganderte for partiet på leiren. Dette var selvsagt en riktig kritikk, og leirledelsen korrigerer raskt den gale linja på dette området.

Det er uttrykk for en riktig linje i massemobilisering og i verving til partiet at vi korrigerer slike feilektige linjer i rekrutteringsarbeidet. Vi må se på sommerleirene som en viktig måte til å rekruttere til partiet.

Det er mange av våre nære venner og sympatisører som som forblir "tordensskjolds soldater" for partiet. At vi forlanger for mye, vi er sekteriske, av massene for at de skal kunne bli vervet. Jeg kjenner til en familie som var på leir for første gang i fjor, og som på leiren henvendte seg til partiet om nærmere organisert kontakt. Etter leiren tok det flere mndr. før sirkelen startet, og den er såvidt blitt avsluttet nå. Vedkommende er ennå ikke blitt organisert hverken i fronter eller i partiet. Det finnes sikkert mange slike akseppler rundt omkring. Friskt blod og entusiasme styrker oss alle. Derfor la leirene bli en metode til å korrigere høyrelinja i vervinga.

Marte.

Melding til skribenter til KOS.

Artikler til avisa skal skrives på stesiler som passer til RONEO maskin.

Red.

3. Kampen mot arbeideraristokratiet.

Etter flere diskusjoner om kampen mot arbeideraristokratiske tendenser i partiet må vi slå fast: Vi har kommet kort i kampen mot denne rota til avvik. Vår avdeling har også fått erfare dette. De erfaringene vi har på dette spm. vil vi prøve å oppsummere slik.

1: HVA ER GRUNNLAGET FOR AA?

Et dårlig grep om dette har ført til at vi bare har sett på de store pampenes åpne og uhemme bruk av privilegier- lett jobb, mye fritid, -alt under dekke av "å jobbe for klubben". Sjøl om det er riktig at det er imperialismens superprofitt som er grunnlaget for oppkjøpet av et lite skikt i klassen, så lurer vi oss sjøl ved bare å se på de mest ekstreme utslag av ~~XXXXXX~~ oppkjøpet.

Dette er ei linje for sjøl å bli fanga opp av små fordeler- komme litt litt for seint en gang i blandt, skulke en par dager- uten å være redd for å få represalier fra sjefen. Deete er ofte et grunnlag for linjer av typen: kapitalismen har sine gode sider. Dette har vært ~~xx~~ grunnlaget for at kamerater har blitt pressa til å holde ~~gjett~~ - pressa av sine egne AA-tendenser. Gulrota har blitt til pisk og denne prosessen danner også grunnlaget for å utvikle AA-tendenser hos kameratene. Dette kan virke banalt, men det har lært oss hvor farlig denne gifta er!

2: HVA ER EN ARBEIDERARISTOKRAT?

Det er lett å få en mekanisk holdning til dette psm., av typen at vi ser de store ulva - foreningsformenn, avdelingspamper o.l. Dette har gjort at vi har vært lite årvåken på den "jobben" de "små aristokratene" gjør.

Vi har finni ut at denne feilen stikker i at vi ikke har forstått at AA har sin egen ideologi- en egen form for borgerlig og reaksjonær i ideologi. Videre er den spesielt tilpassa arbeiderklassen for å knekke all opposisjon, hindre kamp og i verste fall føre kampen på avveier for å knekke den i ei bakgate.

Hos oss har dette avviket slått ut i full blomst. I en diskusjon om en likal pamp mente en av kameratene at de fyren egentlig ikke kunne være aristokrat. Argumentet var: "Han har ikke gjort meg noe vondt"- han smiler og hilser og folka synes han er en hyggelig fyr." Etter å ha gått gjennom hvilken linje den lille ulven sto for- i en lokal lønnskamp på plassen- fant vi ut at det var ei linje for å legge ned kampen. Det at fyren virka "hyggelig" slo vi fast bare var en tsktisk frakk som han kledde sin og bedriftens reaksjonære og arbeiderfiendtlige politikk i.

Iddeene om at han var en bra fyr med noen "dårlige" sider gjorde at vi aldri førte noen skikkelit kamp mot linja han sto for. Vi oppsummerte at dette hadde styrka AA's stilling på plassen, og sjøl- sagt de AA tendensene i oss sjøl!

Våre revisjonistiske avvik i kampen hos oss sto slik:

Ikke utvikle massenes politiske nivå når det gjalt krave vi stilte. Og ikke stille den lokale fienden ("den hyggelige") fram for massene som fiende. Deete har klart grunnlag i AA- tendenser som står i avdelinga.

ulf

4. 8.MARSARBEIDET I DISTRIKTET

Måler vi resultatet kvantitativt, kan vi slå fast at framgangen har vært 100%, både med hensyn til antall steder det var arrangementer, og antall deltakere i tog. Brød og Roser og andre borgerlige kvinneorganisasjoner viste seg ute av stand til å arrangere et eneste sjølstendig arrangement. Vi kan derfor oppsummere at partiet evner å mobilisere kvinnene, og at den proletariske linja for kvinnekampen er i framgang i distriktet som helhet. Når dette er fastslått, er det riktig å gå mer grundig inn på de erfaringene vi har gjort, og trekke lærdommer av svakheter og feil i arbeidet.

Ingen steder blei fristene for å opprette hovedkomité og lokale grupper overholdt. Baktunghet i partiet og tendens til å bortdelegere oppgava til enkeltkader har gått igjen som ei linje på de aller fleste stedene. Avdelingsstyrer og partimedl. står ofte for synet om at kvinnearbeidet er ei sterkt underordna oppgave for partiet. Enkelte steder har dette ført til at laga ikke har gjennomgått diskusjon på plattformen og den taktiske situasjonen i forhold til revisjonistene før fronten blei oppretta. Hovedsvakheten har imidlertid vært mangelen på organisatorisk plan for arbeidet, med målsettinger, jevnlig oppsummering og kontroll. Mao analyserte kvinnes rolle som "halve himmelen" i kampen for sosialismen og proletariats diktatur. Høyreavviket i partiet vil redusere mobilisering av kvinnene til ei uvesentlig sak som enkeltmedlemmer kan stille med på si. Får denne feilen forskanse seg i partiet, vil vi svikte oppgava med å fostre og utvikle de breie kvinnemassene ikke bare for dagskrav men også for sosialismen og full kvinnefrigjøring.

8.marsarbeidet har vist at det finnes mange kvinner i distriktet som vil kjempe mot kvinneundertrykking. Om denne bevegelsen skal få ei riktig retning er avhengig av partiets innsats og arbeid. Undervurdering av kvinnekampen viser også undervurdering av revisjonistenes styrke og evne til å fange opp den nye kvinnebevegelsen og føre den på avveier. Utviklinga i Oslo viser at veien fra å holde kvinnene nede i passivitet til å mobilisere dem til borgerlige tog ikke er så lang. Flere kamerater så på de "4 siste" parolene som et hinder for brei mobilisering. Borgerskapet ser truselen fra den voksende kvinnebevegelsen som vil kjempe mot imperialismens framstøt i Norge og ellers i verden, og mot den gryende fascismen. Til tross for endel vakling, var likevel enheten brei på plattformen. Åpne høyreavvik blei bekjempa (gratis daghjem luksuskraft), og forsøk på å innsnevre plattformen blei avvist

(kamp mot supermaktene). Denne vaklinga avslører likevel manglende analyse av nivået i kvinnebevegelsen, og svakt grep om taktikken i forhold til revisjonistene. Den avslører byråkratiet i organisasjonen, som kommer til syne gjennom endeløse diskusjoner på formuleringer for å finne paroler som er "riktige til enhver tid og i enhver situasjon". Sånne skrivebordsmotsigelser hemma arbeidet endel steder, og gjorde skade fordi lokale paroler fikk liten plass i diskusjonene. På steder hvor lokale paroler blei brukt aktivt i mobiliseringa, var framgangen størst. De fleste komiteene utvikla mye aktivitet med løpesedler, stands og dørbesøk. Mange laga lokale paroler. Bredden i mobiliseringa hadde likevel klar sammenheng med evnen til å reise lokale krav og mobilisere aktivt på disse.

Skal til slutt ta opp organiseringa av komiteene. Mye forvirring har eksistert på dette området. Noen kamerater har ment at det var nødvendig med KF-gruppe for å opprette 8.mars-gruppe. Er dette et uttrykk for at hetsen om at AKP står bak har innvirkning på endel kamerater? Andre steder har KF-gruppene nærmest blitt holdt utafor 8.marsarbeidet. Linja til partiet var breie komiteer fra starten av, og med KF-ere som kjerne og drivkraft hvor disse fantes. KF-grupper var ingen forutsetning for å starte 8.mars-grupper. På den andre sida skulle 8.marsarbeidet gi et godt utgangspunkt for å starte mange nye KF-grupper.

Vi har avholdt årsmøte i KF i distriktet. Bruk diskusjonene om masseorganisering for kamp til å utvikle massearbeidet i fronten. Se forøvrig oppsummering av AM i egne artikkel i bladet.

Kvinneansvarlig.

5. Innledning til diskusjon på motsigelser som stod på årsmøte i Kvinnefronten

ÅM i Akershus var et bra skritt framover, sjøl om kampen mellom linjene stod hardt, og mange uløste motsigelser står igjen å løse. Det siste p.g.a. for dårlig tid. Vi må derfor vurdere om ÅM må gå over to dager neste år. Nå gjelder det å fortsette diskusjonen i fronten og i partiet.

Som en hovedmotsigelse på ÅM stod rekrutteringskampanja. ÅM understreket nødvendigheten av det å bli mange - å bli en virkelig masseorganisasjon.

I TF, juni, står det referert fra materialet om kvinnepolitikk og masselinjer, - der det blir slått fast: "Partiet har hatt en riktig politikk overfor den nye kvinnebevegelsen m.h.t. å støtte opprettelsen av en partipolitisk uavhengig kvinneorganisasjon, som tok utgangspunkt i det nivået massene som ønsker å bli kvinneaktive var på (min uthevn.), bygde vi et minimumsprogram, som kunne gjøre det lett for dem å slutte seg til, - og la hovedvekt på dagskrav." Videre slo det fast at det har eksistert et grovt høyreavik i kvinnearbeidet og sier: "Dersom høyreaviket blir tillatt å utvikle seg vil den nye sterke kvinnebevegelsen likvideres."

Høyreaviket står fremdeles sterkt, og særlig har det slått ut i rekrutteringsarbeidet. KF har f.eks. mange elitefeil som at vi krever et visst nivå av de kvinnene vi egentlig ønsker skal organisere seg. Det kreves også et enormt aktivitetsnivå av de kvinner som melder seg inn i KF, - masse møtevirksomhet, stands, dørbesøk etc.

Hvorfor har vi sånne elitefeil? Vi må slå fast at det går på det (politiske), ideologiske nivået vårt. 1) Vi har dårlig forståelse for nødvendigheten av særegen kvinneorganisering, og 2) Vi har ikke skjont partiets linje for å organisere kvinnene. Nemlig å ta utgangspunkt i det nivået massene som ønsker å bli kvinneaktive ~~et på~~ - Å organisere kvinner på forskjellige nivåer.

Utifra dette, at vi har store elitefeil, mente "mange" på ÅM at motsigelsen går mellom det å være en masseorganisasjon på den ene sida, og det å være en kamporganisasjon med en riktig politikk på den andre sida. De sier altså at det ikke går an å være en masseorganisasjon samtidig som en kamporganisasjon. Masseorganisasjon hos disse folk, går etter antall medlemmer, og i innledinga på ÅM het det: "Det er lenge før vi kan kalle oss en masseorganisasjon. Vi er ennå en eliteorganisasjon, ihvertfall i praksis." Sitat slutt. Konkl. Gå derfor ut å rekrutter 25.000 passive medlemmer. Og som en kamerat sa det: Vi har en riktig politikk, men vi har ikke med oss de store massene av kvinner i dag, så vi er ikke en masseorganisasjon - Gå derfor ut å spør kvinnene om de vil bli medlemmer, - rekrutter passive medlemmer.

Utifra at motsigelsen stilles mellom masseorganisasjon og kamporganisasjon, blir linja til disse kameratene, ei linje som fører til en nedleggelse av KF som kamporganisasjon - som sier at kvinnene ønsker å være passive. Er det sånn? NEI! Grunnlaget for en særegen kvinneorganisering ligger jo nettopp i at vi er særegen undertrykt som kjønn. Skjønner vi hvordan denne undertrykkinga virker i praksis - hva det egentlig vil si konkret at kvinner er satt utafor samfunnet, - skjønner vi hva Lenin sier om særegen kvinneorganisering: "Vi avleder våre oppfatninger om..... Se TF, juni s. 6....."

Lenin sier her at det nettopp utifra undertrykkinga av kvinnene, som har ført til tilbakeliggende og passivitet, derfor er det nødvendig med særegen kvinneorg. Hvorfor melder jentene seg inn i KF? Er det for å bli passive medlemmer, - for å være i sin tilbakeliggende og passivitet. Nei, disse kvinnene har allerede et visst nivå, de har skjont at de har krav å reise, og at de må melde seg inn i KF for å kjempe for kravene, sjøl om de ikke har anledning til å gå på 4 møter i md., og ikke tør å stå på stands og gå på dørbesøk i begynnelsen. Det er VÅR oppgave å utvikle disse kvinnene videre. Når forståelsen deres for nødvendigheten med å gå ut med politikken øker, vil også disse gå ut på stands etc. Dette er ikke å rekruttere passive medlemmer. Det er å organisere kvinner på forskjellig nivå. "Når massene først har tilegnet seg de riktige tankene, som kjennetegner den fremskredne klassen, blir disse tankene forvandlet til en materiell kraft, som forandrer samfunnet og forandrer verden." (o) 2020

Vi må slå fast at KF, utifra plattform og vedtekter, er en masseorganisasjon innretta på kamp, ikke en eliteorganisasjon. En masseorganisasjon er IKKE avhengig av antall hoder, men en riktig politikk som reiser kvinners krav, og kvinnene til kamp på disse krava.

Vi mener derfor at motsigelsen går mellom det å være en eliteorganisasjon på den ene sida, og en masseorganisasjon innretta på kamp på den andre sida.

Å si at motsigelsen går mellom det å være en masseorganisasjon på den ene sida, og det å være en kamporganisasjon med en riktig politikk på den andre, og da se "passivt medlemskap" som en metode for å bli mange, er reinspikka revisjonisme. En linje for å nedlegge KF.

Vi har dessverre ikke fått avslutta innlegget vårt skikkelig, slik vi ville, men kommer tilbake seinere.....

DEBATT

VIKTIG VIKTIG VIKTIG VIKTIG VIKTIG VIKTIG VIKTIG VIKTIG VIKTIG

6. HVA SKAL VI MED KOS?

I mai-KOS var det en artikkel som het: "Gjør KOS til et skarpere våpen i kampen mot høyreavviket". Artikkelen var et uttrykk for at redaksjonen ønsker å styrke KOS. Denne artikkelen er en oppfølging.

REVOLUSJONER FORTROPP eller HISTORISKE SINKER?

Partiet vårt er ungt. Mye kan gjøres bedre. Nøkler til framgang: Kritikk - Enhet - Kritikk, Teori og praksis hånd i hånd, Undersøkelser - Aksjon - Undersøkelser.

Sinkene er fornøyd med det som er. Sinkene tenker at de ledende kameratene vet nok best. Sinkene er redd for diskusjon eller de lar uløste motsigelser stå på avdelingsplan uten å bringe dem videre. Sinkene elsker den lille klikken sin - kom det flere i 1.mai-toget i år enn ifjor blei de forbausa. Hvis sinkene er misfornøyd med KOS så lar de heller være å lese den enn å skrive en kritisk artikkel til KOS. Sinkene har viktige erfaringer/motsigelser og blir bedt om å skrive til KOS. Men de gjør det ikke.

Det vi vil fram til er at den politiske forståelsen for viktigheten av et internt diskusjonsblad på distriktsnivå har vært og er svært lav. Ellers hadde ikke så få sendt inn innlegg. KOS skal være distriktets veggavis. En del folk prioriterer KOS nederst på lista over det de skal lese. Noen trur at en minst må ha artium for å skrive i bladet. Andre mener at TF er det viktige og at KOS nærmest bare er et baktungt supplement til TF.

FRAM MED ERFARINGENE!

Alle har særegne erfaringer. Alle har særegne motsigelser. Ingen blir noengang 100% "utlært kommunist". Distriktet har sine særegenheter i forhold til andre distrikter. - Og mye derfor trenger vi KOS. - Fram med de særegne motsigelsene/erfaringene i distriktet! Skriv om positive og negative erfaringer. Trekk fram framskredne eksempler både utafor og innafor distriktet.

Å holde erfaringene sine for seg sjøl er det samme som å sabotere framgangen til partiet og folket!

HVORFOR DISKUTERER VI?

Jo, - for å komme nærmere de riktige tankene - de som omsatt i

praksis skal tenne revolusjonens prairiebrann. Først erfarer vi - så tenker vi - så bruker vi kjeften til å diskutere med en eller noen få - og så griper vi tak i pennen og skriver et innlegg til KOS. Og dermed kan alle kamerater i distriktet som har erfaringer og viten om det saken gjelder få sjansen til å delta i diskusjonen. Hvis ikke hundre og tusen blomster blomstrer, så blir det ei stusslig eng.

Det er forjævlig at folk på stedene A og B stagnerer i 1.mai-arbeidet sitt fordi de ikke kan lese noe om hvorfor folka på stedet C fordobla antallet i toget fra ifjor til i år. Det er forjævlig at folka på stedet D som hadde stor framgang p.g.a. å ha studert et spesielt kapittel hos klassikera, ikke forteller dette til andre.

Slep ut motsigelsene og erfaringene ifra hver bidige krok!

Kritiser ledelsen og tål å bli kritisert sjøl!

Lær av T-baneungdommen! Lær av Brygga!

HVORDAN STYRKE KOS?

For at vi skal kunne styrke KOS, så trenger vi i red. ideene, fantasien, meningene og erfaringene til dere som leser KOS

(jamfør sommerleirdiskusjonene om KK ifjor). Derfor har vi stilt opp endel spørsmål som vi oppfordrer alle medlemmer i distriktet til å svare på. Send gjerne inn små innlegg også.

Det er spesielt viktig at alle nå kaster seg inn i diskusjonen; både på denne artikkelen og i de andre diskusjonene som går i avisa. Legg svarene/innleggene i en konvolutt. Merk konvolutten KOS.

Lever konvolutten til formannen/forkvinna i laget.

Denne "Styrk KOS-diskusjonen" har vi tenkt skal gå fram til jul.

SPØRSMÅLA:

1. Har du skrive i KOS noen gang?
2. Hvorfor skriver du ikke i KOS (skriver heller til TF - sakene våre er så "spesielle" - redd for å få kritikk på egne standpunkter - har ikke tid - problemer med å skrive)?
3. Har dere diskutert KOS i laget noen gang (har dere hatt KOS som eget punkt på dagsorden - hvorfor diskuterte dere KOS)?
4. Er KOS kjedelig/vanskelig å lese (dårlig layout - skal vi ha med illustrasjoner, dikt)?
5. Er KOS overflødig (fordi mange av sakene kommer i TF - har ikke distriktet noen spesielle "problemer")?

6. Er innleggene i KOS for teoretiske (for lite kjøtt på beina - skremmer dem dere fra å skrive) - sjablonmessige skriverier?
7. Kommer KOS for sjeldent (bør vi f.eks. på enkelte viktige saker sende ut ekstra-flak - blir enkelte diskusjoner/innlegg uaktuelle)?
8. Er lederne bra (er de særegne nok i forhold til distriktets/ deres egne problemer)?
9. Er KOS for lite/for mye innretta på dagskampen?
10. Hva slags blad mener dere KOS skal være?
11. Andre saker i forbindelse med KOS.

Redaksjonen.

7. OM SKRIVESTILEN I KOS

(svar på kritikk og oppfølging av diskusjonen om desemberlederen)

I KOS for mai blir jeg helt riktig kritisert for ikke å ha fulgt opp en diskusjon som jeg reiste i bladet. Jeg kan ikke innestå for det som sies om "borgerlig arroganse" og "ei linje for full sabotasje av diskusjonen i partiet", men støtter ellers fullt ut kritikken og oppfordringa om å svare på innlegget i februar-nummeret.

++++

I feb.-KOS står det to svar til min "Kritikk av lederen i desember-KOS". Først til red. av feb-KOS:

Jeg oppfatter det som du langt på veg gir meg rett i den kritikken som går ut på at desemberlederen ikke begrunner påstandene sine. Samtidig kritiserer du meg for ikke å tone flagg i spørsmålet om hovedmotsigelsen i distriktpartiet (som var temaet for lederen i desember). Det siste tyder på at du tror at jeg har tatt et standpunkt, men lar være å rykke ut med det. Tror du det så tror du feil. Da jeg skreiv at jeg hilste en diskusjon om HM (hovedmotsigelsen) i DP (distriktpartiet) velkommen, så var det nettopp fordi jeg var, og fortsatt er, usikker på dette spørsmålet. Jeg så fram til en klar argumentasjon som kunne overbevise meg om hva som var riktig. Poenget er derfor ikke at jeg ikke vil tone flagg, men at jeg ikke

har noe ensfarga flagg å tone.

Slik som sakene står nå, mener jeg det er riktig først å avklare uenighetene om debattformen, dvs. spørsmålet om sjablonmessige skrivelser. Samtidig etterlyser jeg en artikkel om HM i DP som så klart som mulig legger fram DP's syn og belyser de viktigste feilaktige ideene som har kommet til uttrykk, f.eks. gjennom arbeidet med beretninga.

+++++

Til red. av desember-KOS

Du gir meg ikke rett i kritikken på noe punkt. Du forsvarer "stempeling" av standpunkter med at de "setter skarpt lys på meningsdivergenser". Jeg skulle ønske du ville forstå at det er sjölve det faktum at det fins meningsdivergenser, som "stemplings" setter skarpt lys på. Innholdet i meningsdivergensene derimot, bidrar den bare til å skyve ut i annen rekke.

Videre sier du at "det er ingen antagonistisk stil å påvise (min understreking) at en politisk linje hos enkelte kamerater er revisjonistisk". Men da gjør du som böygen, og går utenom, for du har sikkert oppfatta at kritikken min gikk ut på at du ikke har påvist, men tvertimot bare påstått.

Revisjonisme er et ord du bruker flittig. Revisjonisme er en helt særegen, historisk oppstått, form

for borgerlig ideologi, som har revidert marxismen, dvs. fjerna dens revolusjonære innhold, og gjort den til et tjenlig redskap for borgerskapet, til bruk i den kommunistiske bevegelsen. Revisjonisme oppstår spontant i det kommunistiske partiet når kamerater lar seg presse til å anta borgerlige standpunkter og, bevisst eller ubevisst, tar til å "tolke" MIM for å forsvare dem. Men det ville bli fullstendig teoretisk kaos dersom vi skulle oppfatte dette slik at enhver feil en kamerat gjør, f.eks. fordi han p.g.a. manglende erfaring har anvendt teorien mekanisk, måtte innebære at han var i ferd med å utvikle seg til revisjonist. Det ville være å forkaste den marxistiske erkjennelsesteorien, som sier at en ikke kan unngå å gjøre feil dersom en vil lære noe og utvikle seg videre.

Slik du bruker ordet revisjonistisk, skiller det seg ikke fra ord som reaksjonært, borgerlig, eller rett og slett feilaktig. På bakgrunn av det jeg her har sagt vil jeg hevde at du ikke har noe grunnlag for å stemple det famøse forslaget til HM som revisjonistisk. Du har rett og slett ikke noe konkret materiale å bygge en slik påstand på.

+++++

Da jeg skreiv kritikken av desember-lederen din, hadde jeg nettopp studert Mao-artikkelen om sjablonmessige skriverier. (Dersom det er en stund siden du har lest den, bør du studere den på ny, så vil du ha lettere for å forstå mitt standpunkt.)

Mao setter opp det han kaller "åtte hovedanklager" mot sjablonmessige

skriverier. Av dem skal jeg trekke fram noen som jeg mener er viktige anklager også mot din skrivestil:

"Virker overlegen og skremmer folk". Stilen med "hensynsløs kamp" og "nådeløse slag" (den andre anklagen).

"Skyter i blinde uten å ta hensyn til sitt publikum". "Å spille lutt for ei ku". (Den tredje anklagen)

Manglende ansvarsfølelse overfor inflytelsen på andres tanker og handlinger. Studier og grundige forberedelser i emnet må til. (Den sjette anklagen.)

Virkningene av artiklene dine på de folka de var retta til, mener jeg bekrefter denne kritikken:

For det første har du oppnådd å få folk forbanna. Det mener jeg skyldes anklage nr. 2.

For det andre har du ikke oppnådd å gi oss noen økt forståelse for problemene omkring HM i DP. Det mener jeg kan tilskrives anklage nr. 3 og 6.

+++++

Til slutt vil jeg komme med en sjølkritikk for deler av den forrige artikkelen min. Etter å ha blitt påhengt merkelappen "borgerlig arroganse" (i KOS for mai), har det blitt klart for meg at det var galt å åpne min kritikk med: "utrolig ovenfra og ned" og "artikkelen virker både arrogant og oppblåst", - sjøl om dette var dekkende for mine reaksjoner. Ved å la forbannelsen styre pennen gjorde jeg sjøl en av de feila jeg kritiserte deg for, - å legge opp til en antagonistisk diskusjonsstil. Avsnittet: "Vår redaktør farer fram som en busemann ..." er heller ikke bra. Det er holdt i en unødig ironiserende tone, som sikkert har virka provoserende.

Kameratslig hilsen Bo

TOM SIDE

**DET MANGLER DESSVERRE
NOEN SIDER AV BLADET**